

tydning, maa afgøres efter et Skøn over samtlige foreliggende Omstændigheder. I saa Henseende maa det navnlig tages i Betragtning, at Personer, der paa en Arbejdsgivers Vegne fører Tilsyn med Arbejders Udførelse, i Almindelighed ikke kan henregnes til Arbejderklassen, medmindre de ved Siden af deres Tilsynsvirksomhed tillige deltager i Arbejdet paa væsentlig samme Maade som de under Tilsynet staaende Arbejdere." Men her foreligger en ren Misforstaaelse af Forholdet. Ofte bliver ældre og svagelige Arbejdere ansat som Formænd for et større eller mindre Hold Arbejdere, og at de af den Grund ikke skulde kunne blive Medlemmer af en Sygekasse, vilde være ret meningsløst. Naar der senere staaar: „Ligeledes vil fast ansatte Tjenestemænd, saavel hos offentlige Institutioner som hos private Arbejdsgivere, ikke kunne betragtes som hørende til Arbejderklassen" og „ved Afgørelsen af, om en Person kan anses for fast ansat Tjenestemand eller ikke, vil navnlig Opsigelsesvarselets Længde være afgørende", passer det lige saa lidt med de faktiske Forhold, som naar der staaar, at „Personer, hvis Stillinger er forbundne med Pensionsret, vil i Almindelighed ikke kunne henregnes til Arbejderklassen". Altsaa skulde alle de mange stats- og kommuneansatte smaa Bestillingsmænd: Ledvogtere o. s. v., der med en Gage, som er lille, ganske vist har en Pensionsret, som det heller ikke er videre bevendt med, ikke kunne blive Medlemmer af en Sygekasse, medens en Arbejder med 2—3,000 Kr. i aarlig Indtægt kan blive det. Den højtærede Minister mente, at saadanne Arbejdere var Fantasiarbejdere, jeg kan dog meddele den højtærede Minister, at de eksisterer, og jeg skal privat staa til Rede med Meddelelser desangaaende. Der er mange Arbejdere — heldigvis —, som har 2—3,000 Kr. i aarlig Indtægt, og som kalder sig Arbejdere og er stolte af at være det, men de kan ogsaa nok klare sig, selv om de ikke bliver Medlemmer af Sygekasserne. Det er, som sagt, først, naar Lovens Bestemmelser saaledes udformes, at det meningsløse fremkommer, og Lovforslaget maa absolut kunne ændres, saaledes at det bliver klart, hvem det er, der skal have Adgang til at blive Medlem af en Sygekasse.

Til Slutning vil jeg sige, at hvis ikke Lægerne stiller sig velvilligt til hele denne Sag, kan det hele kun lidet nytte. Vi kan ikke vedblive paa den Maade mere og mere at aabne Sygekasserne for Befolk-

ningen, der maa være en Grænse, for at ikke Lægerne skal blive fuldstændig afhængige af Sygekasserne derved, at de ikke har andet at leve af.

Med disse Ord vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, ikke alene til velvillig, men ogsaa til hurtig Fremme. Jeg tror, at de finansielle Vanskeligheder, der blev omtalt af Indlederen (Bramsen), maa man med en god Villie kunne overvinde. Maaske er den højtærede Minister ogsaa i Stand til at skaffe nogen Garanti for, at denne Sum kan spares paa andre Omraader.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis Spørgsmaalet om dette Lovforslags Gennemførelse beroede paa Udsigterne til at enes om de organisatoriske Bestemmelser i det, vilde alt se saare godt ud, thi der er i alt væsentligt kun fremsat anerkendende Bemærkninger om dette Lovværk. Der er herom kun fremsat meget faa kritiske Bemærkninger, og nogle af disse kan jeg tiltræde, f. Eks. den, forskellige Medlemmer har fremsat angaaende Bestemmelsen om Medicinudgiften. Lovforslaget, som sagde, at der ikke maatte ydes mere end $\frac{4}{5}$ af Medicinudgiften, er sikkert at foretrække for det, der her er foreslaaet, hvor man har tilføjet, at Foreninger, som tidligere har ydet mere, ogsaa fremtidig skulde have Lov dertil. Det er rigtigt, at denne Tilføjelse gør Hovedbestemmelsen væsentlig illusorisk. Hvis man fører Bestemmelsen tilbage til Lovforslagets oprindelige Skikkelse, kan jeg selvfølgelig ikke have noget derimod.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) kritiserede endvidere, at Bestemmelserne om Sygeforsikringerne er optagne her i Lovforslaget, og at der er givet Adgang til at lade Sygekasseinspektøren kontrollere dem. Jeg kan ikke tiltræde det ærede Medlems Kritik af denne Bestemmelse, vel er det rigtigt, at det kan være meget godt og sundt at have en mere omfattende Lovgivning paa dette Omraade, meget muligt, at man skal gaa til en Lovgivning, som hjemler Kontrol med Sygekassevirksomhed udenfor de anerkendte Kasser, ogsaa Aktieselskabers Virksomhed og saa fremdeles, men dette synes mig ikke paa nogen Maade at kunne afholde fra at imødekomme et bestemt Andragende, som er fremsat om paa denne Lov at give Adgang til at kontrollere visse bestemte, meget skarpt begrænsede Arter af Sygeforeninger. Imidlertid, denne Bestemmelse, der er indsat i Aar, er ikke